IX kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji do Spraw Petycji**
(nr 26)
z dnia 23 września 2020 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 26)

23 września 2020 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (KO)**, przewodniczącego Komisji, oraz poseł **Urszuli Augustyn (KO)**, zastępcy przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

– rozpatrzenie odpowiedzi ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 17 w sprawie zmian w przepisach regulujących współwłasność;

– rozpatrzenie odpowiedzi ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 22 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie uznania za wykroczenie niepodporządkowania się poleceniu funkcjonariusza publicznego, wydanego w granicach i na podstawie przepisów ustawy;

– rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny;

– rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy uchwałodawczej w zakresie nowelizacji uchwały z dnia 6 lipca 1982 r. w sprawie regulaminu czynności Trybunału Stanu;

– rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;

– rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym;

– rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw;

– rozpatrzenie projektów dezyderatów:

– w sprawie poszerzenia katalogu podmiotów uprawnionych do wniesienia skargi nadzwyczajnej;

– w sprawie możliwości zakończenia postępowania scaleniowego w Lipnicy Wielkiej;

– w sprawie zniesienia kryterium dochodowego dla świadczeń uzupełniających dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji;

– w sprawie zmiany ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w zakresie umożliwienia prowadzenia rodzinnego domu pomocy na podsta-

wie umowy z inną gminą niż gmina właściwa ze względu na miejsce położenia rodzinnego domu pomocy;
– w sprawie przepisów ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy dotyczących dobra dziecka;
– w sprawie zmiany przepisów w zakresie przenoszenia asesora sądowego na inne miejsce służbowe przed upływem dwóch lat od dnia mianowania;
– w sprawie zmiany zasad funkcjonowania grup producentów rolnych i ich związków;
– w sprawie zmiany ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w zakresie organizowania i prowadzenia izb wytrzeźwień;
– w sprawie możliwości likwidacji zawieszenia renty socjalnej w związku z podjęciem aktywności zarobkowej;
– w sprawie zmian w uprawnieniach do świadczenia pielęgnacyjnego;
– w sprawie dokonania zmian porządkujących przepisy ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych.

W posiedzeniu udział wzięli: **Mariusz Cichomski** dyrektor Departamentu Porządku Publicznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji wraz ze współpracownikami, **Artur Grajewski** dyrektor Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego Ministerstwa Sprawiedliwości wraz ze współpracownikami, insp. **Leszek Jankowski** naczelnik Wydziału Opiniodawczo-Analitycznego Biura Ruchu Drogowego Komendy Głównej Policji wraz ze współpracownikami, **Piotr Dybowski** i **Maciej Fuerstenau** autorzy petycji, **Tomasz Kuszłejko** asystent przewodniczącego Komisji oraz **Krzysztof Pater** stały doradca Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** i **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych oraz **Wojciech Miller**, **Łukasz Nykiel** i **Sławomir Osuch** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Witam państwa serdecznie. Otwieram 26. posiedzenie Komisji do Spraw Petycji. Informuję, że posiedzenie będzie prowadzone z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej umożliwiających porozumiewanie się na odległość. Informuję również, że zgłoszenia do zabrania głosu przez posłów należy wysłać pod adres e-mail: kpet@sejm.gov.pl. Jednocześnie informuję, że posłowie członkowie Komisji obecni na sali obrad głosują przy użyciu urządzenia do głosowania za pomocą legitymacji poselskich i wówczas nie logują się w systemie komunikacji elektronicznej i nie używają tabletów.

Tak jak na początku każdego posiedzenia Komisji, przechodzimy do stwierdzenia kworum. Bardzo serdecznie proszę, żeby państwo siedzący na sali zgłosili swoją obecność, używając swoich kart, natomiast wszyscy pozostali poprzez przyciśnięcie odpowiedniego przycisku w tablecie. Bardzo proszę. Dziękuję uprzejmie. Ponieważ swoją obecność zgłosiło ośmioro posłów, stwierdzam, że mamy kworum.

W takim razie rozpoczynamy realizację porządku dziennego. Przypomnę go państwu. W punkcie pierwszym mamy rozpatrzenie odpowiedzi ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 17 w sprawie zmian w przepisach regulujących współwłasność; w punkcie drugim rozpatrzenie odpowiedzi ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 22 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie uznania za wykroczenie niepodporządkowania się poleceniu funkcjonariusza publicznego, wydanego w granicach i na podstawie przepisów ustawy; w punkcie trzecim rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny; w punkcie czwartym rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy uchwałodawczej w zakresie nowelizacji uchwały z dnia 6 lipca 1982 r. w sprawie regulaminu czyn-

ności Trybunału Stanu; w punkcie piątym rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym; w punkcie szóstym rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym; w punkcie siódmym rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw; w punkcie ósmym rozpatrzenie projektów dezyderatów, w tym: w sprawie poszerzenia katalogu podmiotów uprawnionych do wniesienia skargi nadzwyczajnej; w sprawie możliwości zakończenia postępowania scaleniowego w Lipnicy Wielkiej; w sprawie zniesienia kryterium dochodowego dla świadczeń uzupełniających dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji; w sprawie zmiany ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w zakresie umożliwienia prowadzenia rodzinnego domu pomocy na podstawie umowy z inną gminą niż gmina właściwa ze względu na miejsce położenia rodzinnego domu pomocy; w sprawie przepisów ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy dotyczących dobra dziecka; w sprawie zmiany przepisów w zakresie przenoszenia asesora sądowego na inne miejsce służbowe przed upływem dwóch lat od dnia mianowania; w sprawie zmiany zasad funkcjonowania grup producentów rolnych i ich związków; w sprawie zmiany ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w zakresie organizowania i prowadzenia izb wytrzeźwień; w sprawie możliwości likwidacji zawieszenia renty socjalnej w związku z podjęciem aktywności zarobkowej; w sprawie zmian w uprawnieniach do świadczenia pielęgnacyjnego; w sprawie dokonania zmian porządkujących przepisy ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych.

Taki jest obfity porządek dzisiejszego posiedzenia. Mam nadzieję, że pójdzie nam bardzo sprawnie.

Przystępujemy do realizacji pierwszego punktu: rozpatrzenie odpowiedzi ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 17 w sprawie zmian w przepisach regulujących współwłasność. Uprzejmie proszę o zabranie głosu, bardzo proszę.

Dyrektor Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego Ministerstwa Sprawiedliwości Artur Grajewski:

Dzień dobry, pani przewodnicząca. Artur Grajewski, dyrektor Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego w Ministerstwie Sprawiedliwości. Jestem w zastępstwie pani minister Anny Dalkowskiej. Chciałbym usprawiedliwić jej nieobecność również w dniu dzisiejszym. Wczoraj też jej nie było. Nadal jest w Luksemburgu. Jeszcze nie wróciła, bo brała udział w rozprawie przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej, dlatego zostałem upoważniony do udziału w posiedzeniu Wysokiej Komisji.

Szanowna pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, Wysoka Komisja zwróciła się o ocenę możliwości dokonania zmian w Kodeksie cywilnym w zakresie przepisów regulujących współwłasność, przede wszystkim art. 199 k.c. Chodzi o to, aby w sytuacji, gdy na nieruchomości wspólnej znajduje się budynek z pomieszczeniami gospodarczymi stanowiącymi przynależność odrębnych praw do lokali w przypadku sprzeciwu współwłaściciela większościowego, było możliwe częściowe zniesienie współwłasności tej nieruchomości na podstawie art. 5 ustawy o własności lokali.

W tym miejscu chciałbym zaznaczyć, że oczywiście popieram pisemną odpowiedź na dezyderat, którą wystosował minister sprawiedliwości. Uzupełniająco chciałbym natomiast wskazać, że zgodnie z przytoczonym art. 5 ust. 2 tego artykułu, jeżeli na nieruchomości gruntowej jest położony więcej niż jeden budynek, a przynajmniej w jednym z nich wyodrębniono własność lokalu, współwłaściciele mogą dokonać podziału tej nieruchomości, polegającego na wydzieleniu z dotychczasowej nieruchomości dwóch lub więcej działek budowlanych. Wydzielenie z dotychczasowej nieruchomości dwóch lub więcej działek powoduje, że nowo powstała nieruchomość stanowi współwłasność dotychczasowych właścicieli lokali w częściach ułamkowych odpowiadających ich udziałom w nieruchomości wspólnej.

Do tak powstałej współwłasności znajdą zastosowanie przepisy k.c. dotyczące współwłasności w częściach ułamkowych. Zgodnie zaś z art. 22 ust. 3 pkt 9 ustawy o własności lokali czynnością przekraczającą zakres zwykłego zarządu nieruchomością wspólną jest m.in. udzielenie zgody na podział nieruchomości gruntowej zabudowanej więcej niż jednym budynkiem mieszkalnym, na związane z tym zmiany udziałów w nieruchomości wspólnej oraz na ustalenie wysokości udziałów w nowo powstałych odrębnych nieruchomościach wspólnych. Była o tym mowa właśnie w art. 5 ust. 2 tej samej ustawy.

W przypadku małych wspólnot mieszkaniowych – do trzech lokali – zastosowanie mają przepisy k.c. dotyczące zarządu rzeczą wspólną, w tym art. 199 k.c., o ile właściciele tych lokali nie postanowili inaczej. Wówczas zgodę na dokonanie czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu muszą wyrazić wszyscy współwłaściciele, a przy braku zgody współwłaścicieli dysponujących większościowymi udziałami w nieruchomości wspólnej współwłaściciel, który nie posiada większości udziałów, nie może wystąpić z wnioskiem o dokonanie czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu tą nieruchomością.

W przypadku większych wspólnot mieszkaniowych zastosowanie mają przepisy ustawy o własności lokali, a uchwała współwłaścicieli zezwalająca na dokonanie czynności przekraczającej zakres zwykłego zarządu wymaga zgody większości, a nie wszystkich współwłaścicieli. W razie braku zgody wymaganej większości właścicieli lokali zarząd wspólnoty mieszkaniowej lub jej zarządca może żądać rozstrzygnięcia przez sąd, który orzeknie, mając na względzie cel zamierzonej czynności oraz interesy wszystkich właścicieli.

Ustawodawca przyjął zatem, że sąd może rozstrzygnąć w przedmiocie zgodę na dokonanie czynności przekraczającej zakres zwykłego zarządu, a więc również na udzielenie zgody na podział nieruchomości gruntowej zabudowanej więcej niż jednym budynkiem mieszkalnym i na związane z tym zmiany udziału w nieruchomości wspólnej, pomimo braku zgody większości właścicieli i pomimo braku ich wniosku. Ustawodawca nie wyposażył w uprawnienie do złożenia stosownego wniosku każdego ze współwłaścicieli, a podmioty zarządzające wspólnotą, jak wskazano powyżej. Jest to jednak materia ustawy o własności lokali pozostająca poza właściwością ministra sprawiedliwości.

Odnosząc się jednak do problemu globalnie, w ocenie ministra sprawiedliwości to właśnie przyznanie współwłaścicielowi mniejszościowemu dysponującemu nawet procentem udziału w prawie własności nieruchomości wspólnej nieograniczonego prawa ingerencji w prawa pozostałych współwłaścicieli, nawet przy pomocy sądu, stałoby w sprzeczności z jedną z podstawowych zasad konstytucyjnych, jaką jest ochrona własności, a nie odwrotnie, jak sugeruje treść dezyderatu. Poza tym należy zauważyć, że przydanie takich uprawnień współwłaścicielom mniejszościowym mogłoby doprowadzić do znacznego zwiększenia wpływu spraw do sądów.

Kończąc: w ocenie ministra sprawiedliwości doszło również do pewnej, jak się wydaje, niespójności pomiędzy przepisami ustawy o własności lokali, dotyczącymi czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu rzeczą wspólną, a przepisami k.c. dotyczącymi współwłasności. Przy czym oczywiste jest, że zniesienie współwłasności jest czynnością przekraczającą zakres zwykłego zarządu. Jak się wydaje, niespójność tę można rozstrzygnąć zgodnie z zasadami wnioskowania prawniczego na zasadzie *lex specialis derogat legi generali* albo *lex posteriori derogat legi priori*.

W tym przypadku pierwszeństwo miałyby zapisy ustawy o własności lokali przed przepisami k.c. W istocie bowiem art. 5 dotyczy, jak słusznie zauważono w dezyderacie, częściowego zniesienia współwłasności nieruchomości wspólnej pomimo tego, że w art. 5 ustawodawca nie posługuje się takim pojęciem. Natomiast zgodnie z art. 211 k.c. każdy ze współwłaścicieli może żądać, żeby przeniesienie współwłasności nastąpiło przez podział rzeczy wspólnej, chyba że podział byłby sprzeczny z przepisami ustawy lub ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem rzeczy albo pociągałby za sobą istotną zmianę rzeczy lub znaczne zmniejszenie jej wartości.

Tutaj, mimo brzmienia art. 3 ust. 1 zdanie drugie ustawy o własności lokali, taki podział jest dopuszczalny na podstawie art. 5 ustawy. To implikowałoby przyjęcie, że de facto na podstawie k.c. każdy współwłaściciel mógłby wystąpić z takim wnioskiem, gdyby

nie zakwalifikowanie tego rodzaju czynności do czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu rzeczą wspólną na podstawie przepisu szczególnego ustawy o własności lokali.

Pragnę odnieść się również do uzasadnienia uchwały Sądu Najwyższego z 3 października 2003 r., gdzie wskazano przede wszystkim stosunek do treści art. 3 ust. 2 ustawy o własności lokali. Nieruchomość wspólna obejmuje te fragmenty wspólnego budynku i gruntu, które nie służą wyłącznie do korzystania przez właściciela lokalu. W skład nieruchomości mogą wchodzić elementy o zróżnicowanym stopniu ich związania z wyodrębnionymi lokalami.

W pierwszym rzędzie należą do nich te części budynku i gruntu pod budynkiem, które są niezbędne do korzystania przez wszystkich właścicieli lokali takie, jak wspólna klatka, ściany zewnętrzne lub dach. Tworzą one części nieruchomości wspólnej określanej w piśmiennictwie mianem współwłasności koniecznej lub przymusowej. Do nieruchomości wspólnej mogą natomiast należeć również takie elementy, których związek funkcjonalny z wszystkimi lokalami nie ma tak ścisłego charakteru. Ustawa określa je jako pomieszczenia przynależne, zaliczając do nich np. strych, piwnice, komórkę lub garaż.

Nie ulega wątpliwości, że tego typu pomieszczenia ułatwiają korzystanie z lokali, ale nie mają charakteru urządzeń koniecznych do takiego korzystania. Przewidziany w art. 3 ust. 1 zdanie drugie zakaz znoszenia współwłasności nieruchomości wspólnej zdaniem Sądu Najwyższego dotyczy tylko tej części, do której należą elementy pierwszej kategorii tworzące wspólną nieruchomość i mające charakter składników koniecznych. Bez istnienia współwłasności wspólnej w takim zakresie niemożliwe byłoby funkcjonowanie odrębnych lokali. Zakaz ten nie dotyczy natomiast tych elementów wspólnej nieruchomości, które mają charakter wyodrębnionych ustawowo pomieszczeń przynależnych. W tym zakresie wprowadzenie korekt w drodze postępowania o zniesienie współwłasności, czyli na podstawie k.c., zdaniem Sądu Najwyższego należy uznać za dopuszczalne.

Z tych względów w ocenie ministra sprawiedliwości przedstawione postulaty legislacyjne należy ocenić jednoznacznie negatywnie, w szczególności w kontekście zmian w k.c., których potrzeby Ministerstwo Sprawiedliwości w ogóle nie dostrzega. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Bardzo proszę pana Krzysztofa Patera o przedstawienie opinii w tej sprawie.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Odpowiedź jest wyczerpująca. Jasno wskazuje argumenty przemawiające za nieuwzględnieniem petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Łączy się z nami autor petycji, pan Piotr Dybowski. Będziemy mieli połączenie telefoniczne. Bardzo proszę o zabranie głosu.

Autor petycji Piotr Dybowski:

Dzień dobry, panie przewodniczący. Witam serdecznie szanowną Komisję, panie i panów posłów, państwa z ministerstwa. Pan z ministerstwa przeczytał właśnie uchwałę, którą ja przeczytałem w treści naszego poprzedniego spotkania na Komisji, na którym byłem obecny. Nie jest tak, jak przedstawia to pan z ministerstwa. Przecież 23 lipca 2019 r. Biuro Analiz Sejmowych i ekspert potwierdzili słuszność tego problemu. Również dyrektor departamentu mieszkalnictwa i inwestycji wskazał, że problem jest i należy się nad nim pochylić. Również główny specjalista w Departamencie Legislacyjnym Prawa Cywilnego wskazał, że jest problem i należy się nad nim pochylić.

Szanowni państwo, nie mogę zgodzić się z tą argumentacją. Na własnej skórze przeżyłem 10-letni proces, który drugoinstancyjnie zakończył się oddaleniem wniosku w okolicznościach, które przedstawił pan z ministerstwa. Uchwała dotyczy czegoś innego. W treści zapisu, który podałem ja, uchwała wskazuje właśnie na ten problem. Na piątej stronie jest informacja ze strony ministerstwa, że przy założeniu, że problem zgłoszony w dezyderacie dotyczy zmiany w wysokości udziału właścicieli wyodrębnionych lokali

nieruchomości wspólnej, należy rozważyć to zagadnienie w zależności od wielkości wspólnoty mieszkaniowej, do jakiej przynależy wyodrębniony lokal. Oczywiście, że później ingerencja w przynależności, jeżeli się ją wyłączy, zmniejszy udział. Obecnie nie ma narzędzi prawnych.

Osobiście przeszedłem 10-letni proces. Skończył się oddaleniem wniosku o częściowe zniesienie współwłasności. Mówimy bowiem o małej wspólnocie. W przypadku dużej wspólnoty mógłbym zgodzić się z większością argumentów. Sam pan przed chwilą to powiedział. Mała wspólnota w art. 199, gdzie sąd, również w zastępczym oświadczeniu woli, chciał rozstrzygnąć, bo widział, że jest możliwość. Nie – art. 199 daje możliwość tylko kolektywowi, mówiąc już kolokwialnie, w takim jednoznacznym nastawieniu. K.c. to jest przecież 1965 r. Większość – 50, 49,5 – nie ma prawa… Przecież jednoznacznie przed chwilą powiedział pan, że sąd chciał również rozstrzygnąć czynność przekraczającą zakres zwykłego zarządu.

Tu nie chodzi tylko o moją sprawę. Chodzi o sprawę, która rozstrzyga się w innych tematach. Jeden sąd sobie poradzi, bo było np. postanowienie wstępne – oczywiście również czynność przekraczająca. Mniejszościowemu dał. Ostatecznie – nie. Raz tak, raz tak. Nie może być tak, że wcześniej eksperci mówią, że jest problem i należy go rozstrzygnąć, a pan słusznie wskazał, że art. 199 nie daje narzędzi prawnych. Jeżeli masz 49, to nie chodzi o to, żeby zdecydować za większość. To orzeknie sąd. Słusznie pan wskazał. Pamiętam waszą odpowiedź z Ministerstwa Sprawiedliwości z 6 marca, jak napisaliście mi buńczuczne stwierdzenia o tym, że oczywiście, że wszystko to trzeba rozważyć, ale nie będziemy się nad tym dogłębnie pochylali. Dopiero gdy dotarło to do komisji sejmowej, lekko się nad tym pochylono.

Myślę, że jest istotne to, co pan powiedział, czyli że spraw w sądzie będzie więcej. A co z ludźmi przez to złamanymi, którzy mówią: „Już nie wierzymy wymiarowi sprawiedliwości”? Jak mają do tego podejść? Miałem 10-letni proces, sześć składów orzekających i oddalenie wniosku, a pan z ministerstwa mówi mi lekką ręką, że w zakresie czynności przekraczającej zakres zwykłego zarządu art. 199 nie mamy prawa do dyskusji w małej wspólnocie. Ma pan rację, tak jest. Nie mamy prawa do dyskusji. Koniec. Tu w ogóle nie ma możliwości zapukania do sądu.

O jakim więc demokratycznym państwie prawa mówimy? Sąd to rozstrzygnie, oddali, potem uzna, że nie, że ta czynność jest niezasadna, ta właściwa, a tu pan chce skrzywdzić większość jako mniejszość. Oczywiście. Art. 199? W drugiej instancji powiedziano: Czego pan tu szuka? Pan jest mniejszością. Dziękuję, do widzenia, proszę siedzieć i płakać. Mówię oczywiście kolokwialnie, bo tu nie chodzi o odzwierciedlenie takiego zapisu sądu, ale tak to wyglądało. Trzy minuty i do widzenia. Proszę pana, mniejszość, art. 199, do widzenia. To tak ma być, że odsuwa się temat *ad Kalendas Graecas*, bez pochylenia się?

Na kilku posiedzeniach pan przewodniczący pochylał się już nad tym tematem i widział zasadność. Przecież to nie moje widzimisię. Biuro Analiz Sejmowych, ekspert... Ministerstwo Infrastruktury też to wykazało. Mam przed sobą protokół: Nie zgłaszamy zastrzeżeń do tego pomysłu. Departament Mieszkalnictwa wówczas… że tu się nic nie zmieniło.

Państwo jako Ministerstwo Sprawiedliwości przedstawiacie trochę błędne odpowiedzi. Teraz lekko się pan poprawił, ale państwo w ministerstwie odpowiadacie, że chodzi o to, że na nieruchomości wspólnej znajduje się budynek mieszkalny z pomieszczeniami gospodarczymi. Nie, odwrotnie, budynek mieszkalny, gdzie w wyodrębnionej… Tam jest przynależność, czyli jest to odrębna działka. W ogóle nie ma w tym przypadku art., 5, to jest inna materia, którą pan podaje. Art. 5 ma inne zastosowanie w ustawie o własności lokali. Już nie mówimy o tym, że to jest kwestia związana z dużą wspólnotą. Nie można tak wprowadzać w błąd, jeżeli przedstawia się taką sytuację. Przecież główny specjalista w Departamencie Legislacyjnym Prawa Cywilnego Ministerstwa Sprawiedliwości Bartosz Woźniak na posiedzeniu dwudziestego trzeciego przedstawił argumentację, że w istocie problem występuje. Potem ze szczególnego przebiegu do ustawy o własności… Należy się nad tym problemem pochylić i zastanowić. Wszyscy mówili, że jest problem. A teraz?

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):
Proszę pana, już…

Autor petycji Piotr Dybowski:
Konkluzja…

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):
Halo!

Autor petycji Piotr Dybowski:
W sądzie? Wówczas oczywiście…

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):
Proszę pana, proszę pana…

Autor petycji Piotr Dybowski:
No jak, no co tam… Panie kochany, do sądu…

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):
Proszę pana, pewne argumenty się powtarzają.

Autor petycji Piotr Dybowski:
…to idą do notariusza. To w ogóle…

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):
Szanowny panie, pewne argumenty się tu powtarzają. Mówi pan bardziej o sposobie postępowania niż o argumentach dotyczących istoty prawnej, więc proszę o konkluzję pana wystąpienia. Czy pan się rozłączył?

Proszę państwa o odniesienie się do argumentów przedstawionych przez autora petycji. Bardzo proszę przedstawiciela ministra sprawiedliwości. Proszę bardzo.

Dyrektor Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego MS Artur Grajewski:
Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, powiem krótko. Tak jak akcentowałem w swoim wystąpieniu, w ocenie Ministerstwa Sprawiedliwości problem nie dotyczy k.c., a ustawy o własności lokali. Jeżeli wprowadzimy konkretną zmianę w k.c., będzie ona dotyczyła wszelkich substratów, do których będziemy stosować przepisy o współwłasności. To jest natomiast ustawa szczególna, dotycząca własności lokali. Problemy z tym związane powinny być uregulowane w ustawie szczególnej, która pozostaje poza właściwością Ministerstwa Sprawiedliwości. W k.c. natomiast naszym zdaniem regulacja ta jest kompletna. Ona pozwala każdemu współwłaścicielowi, bez względu na to, jaki ma udział, na wystąpienie z wnioskiem o zniesienie współwłasności rzeczy wspólnej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):
Szanowni państwo, dochodzimy do problemu, na ile to Komisja do Spraw Petycji jest kompetentna do podejmowania działań w tak skomplikowanej materii. Mam poczucie, że powinna to być inicjatywa ewentualnie w trybie podstawowym, tym ustawodawczym. Jeżeli byłoby przekonanie, że potrzebne są zmiany, zwłaszcza w tak podstawowym akcie prawnym jak k.c., to powinno się to odbywać w jednym z podstawowych trybów wnoszenia projektu ustawy, czyli jako projekt rządowy, projekt grupy posłów, projekt prezydenta albo projekt obywatelski. Mam wrażenie, że wyczerpaliśmy możliwość dalszego wyjaśniania tej sprawy.

Chciałbym jeszcze prosić o stanowisko pana Krzysztofa Patera, zwłaszcza wobec argumentów przedstawionych przez autora petycji.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:
Myślę, że Komisja ma dwa możliwe sposoby postępowania. Pierwszy, i nie byłaby to pierwsza taka sytuacja, to uznanie, że materia jest na tyle złożona, że, jak powiedział pan przewodniczący, ścieżka komisyjna nie jest właściwa. Drugi sposób to ewentualne pociągnięcie tematu i wystosowanie, na bazie odpowiedzi przedstawionej przez Ministerstwo Sprawiedliwości, odpowiedzi wskazującej, że rozwiązanie problemu powinno leżeć w ustawie szczególnej, jak również zwrócenie się do ministra infrastruktury i rozważenie możliwości, czy wtedy to podejmować. Każdy z tych dwóch scenariuszy jest możliwy.

Niewątpliwie jasny przekaz jest natomiast taki, że kodeks nie jest miejscem, w którym należałoby regulować kwestie, które jak pokazuje życie, dotyczą czy na dobrą sprawę mogą dotyczyć wyłącznie spraw związanych z nieruchomościami.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę więcej zgłoszeń. Szanowni państwo, w tej sytuacji proponuję przyjąć odpowiedź ministra sprawiedliwości. Jeżeli miałoby to dotyczyć innej ustawy i zmian w innej ustawie, to powinna to być odrębna inicjatywa wskazująca, w jakim zakresie ustawa szczegółowa powinna być zmieniana. Czy są uwagi wobec rekomendacji, by przyjąć odpowiedź ministra sprawiedliwości? Nie widzę, zatem uznaję, iż Komisja przyjęła odpowiedź ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 17 w sprawie zmian w przepisach regulujących współwłasność.

Przechodzimy do drugiego punktu, czyli do rozpatrzenia odpowiedzi ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 22 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie uznania za wykroczenie niepodporządkowania się poleceniu funkcjonariusza publicznego, wydanego w granicach i na podstawie przepisów ustawy. Bardzo proszę przedstawicieli ministra sprawiedliwości o przedstawienie odpowiedzi.

Dyrektor Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego MS Artur Grajewski:

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, bardzo przepraszam, ale w tym akurat zakresie nie zostałem upoważniony do reprezentowania ministra sprawiedliwości.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Nie ma nikogo w tej sprawie? Pan dyrektor? Proszę bardzo.

Dyrektor Departamentu Porządku Publicznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji Mariusz Cichomski:

Panie przewodniczący, szanowni państwo, oczywiście nie jako przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości, tylko jako przedstawiciel ministra spraw wewnętrznych i administracji, jakkolwiek zakres petycji dotyczy funkcjonariuszy Policji, i w domyśle Straży Granicznej, pragnę podkreślić to, co zostało wskazane w odpowiedzi na dezyderat ze strony Ministerstwa Sprawiedliwości.

Kwestia ta została już uregulowana w art. 65a Kodeksu wykroczeń. Przepisy zostały wprowadzone nie tak dawno, bo nowelizacją ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 i innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw. Wprawdzie zaproponowane brzmienie jest tam nieco inne, ale istota samego rozwiązania sprowadza się dokładnie do tego samego. Jest to, tak jak wspomniałem, art. 65a. W związku z tym w naszym odczuciu treść petycji została całkowicie zrealizowana przez ustawodawcę. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Pan Krzysztof Pater, stały doradca Komisji, bardzo proszę o pana stanowisko.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Odpowiedź jest absolutnie wyczerpująca. Postulat zawarty w petycji został zrealizowany w rozsądnych granicach, w związku z tym proponuję przyjąć odpowiedź i w związku z uchwaleniem zmian ustawowych nie uwzględniać żądania szerszego przedmiotu petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Petycję referował pan poseł Mirosław Maliszewski. Bardzo proszę pana posła o stanowisko.

Poseł Mirosław Maliszewski (PSL-Kukiz15):

Tylko przypomnę, że w momencie kiedy rozpatrywaliśmy petycję, ze strony wnoszących petycję padła informacja o tym, że pod tym względem został osiągnięty kompromis i najbliższa nowelizacja obejmie ten zakres. Tak też się stało, dlatego uważam, że prośba będąca przedmiotem petycji została już skonsumowana. Proponuję przyjąć odpowiedź na dezyderat.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Jest zatem rekomendacja, aby przyjąć odpowiedź. Sekretariat zwraca uwagę na to, że odpowiedź jest udzielona w porozumieniu z ministrem spraw wewnętrznych i administracji. Jest zatem rekomendacja, żeby przyjąć odpowiedź. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę, a zatem uznaję, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Szanowni państwo, przechodzimy do pakietów projektów ustaw, wniosków Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej. Pierwsza sprawa dotyczy podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie podjęcia ustawy z 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny. Bardzo proszę pana Krzysztofa Patera, naszego stałego doradcę, o przedstawienie projektu.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Cechą wspólną wszystkich projektów ustaw, które są dzisiaj przedstawiane, jest to, że decyzje o przedstawieniu projektów ustaw podjęła Komisja do Spraw Petycji VIII kadencji, natomiast nie było już czasu na to, żeby projekty dopracować i uzgodnić z Biurem Legislacyjnym. Później oczywiście pojawił się COVID-19 i w związku z tym ograniczone warunki funkcjonowania komisji sejmowych, dlatego minęło tyle czasu. Przy każdym projekcie będę przedstawiał istotę, bo oczywiście uzasadnienie jest przygotowane ze wszystkimi standardami Sejmu.

Celem projektu, o którym mówimy teraz, jest zapewnienie bardziej skutecznej ochrony przed przestępstwami motywowanymi uprzedzeniami z uwagi na płeć, tożsamość płciową, wiek, niepełnosprawność, orientację seksualną na poziomie identycznym jak w przypadku motywacji z uwagi na przynależność narodową, etniczną, rasową lub wyznaniową. Poza tym projekt przewiduje zaostrzenie sankcji karnej za tego typu przestępstwa. Obecnie w praktyce widełki te są na poziomie pomiędzy miesiącem a okresem trzech lat. Projekt przewiduje widełki na poziomie od trzech miesięcy do pięciu lat. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Proszę o stanowisko Biuro Legislacyjne. Jaka jest państwa opinia?

Legislator Sławomir Osuch:

Projekt ustawy w zakresie normatywnym nie budzi zastrzeżeń. Również uzasadnienie projektu ustawy spełnia wymogi przewidziane w regulaminie Sejmu. Zwracam jednak uwagę na to, że propozycja dotycząca nadania nowego brzmienia art. 257 k.k. jest już zawarta w przedłożeniu poselskim, w druku nr 138. Został on skierowany do pierwszego czytania, lecz jeszcze się nie doczekał. Różnica polega tylko na tym, że projekt, który jest już drukiem nr 138, zawiera dodatkowe przesłanki, czyli ekspresję płciową i polityczną. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Mam formułę, którą przygotował mi pan sekretarz, dotyczącą projektów ustaw. Składam wniosek o przyjęcie projektu ustawy przedstawionego Komisji o zmianie ustawy – Kodeks karny. Czy jest akceptacja dla przedłożonego projektu? Jest akceptacja. Nie słyszę innych głosów, zatem uznaję, iż Komisja jednomyślnie przyjęła przedstawiony projekt o zmianie ustawy – Kodeks karny.

Szanowni państwo, referentką tego projektu była pani poseł Kornelia Wróblewska, a zatem mamy teraz kwestię tego, kto mógłby być przedstawicielem Komisji. Może pani Anna Wasilewska podjęłaby się tej funkcji? Czy jest akceptacja, aby pani poseł Anna Wasilewska była przedstawicielem Komisji w tej sprawie? Nie słyszę uwag, zatem uznaję, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Szanowni państwo, przechodzimy do kolejnego projektu. Jest to projekt w sprawie podjęcia inicjatywy uchwałodawczej w zakresie nowelizacji uchwały z dnia 6 lipca 1982 r. w sprawie regulaminu czynności Trybunału Stanu. Bardzo proszę pana Krzysztofa Patera o przedstawienie projektu uchwały.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

To jest bardzo ciekawy temat, ponieważ dotyczy uchwały z 1982 r., która nigdy nie była zmieniana. Oczywiście można postawić pytanie, czy nie lepiej napisać nową uchwałę,

bo przecież nawet sam tytuł jest nieadekwatny do obecnych czasów. Komisja do Spraw Petycji musi poruszać się w granicach petycji, natomiast podjęcie inicjatywy przez Komisję może skłoniłoby Komisję Regulaminową, która będzie zajmowała tym projektem, do pełnej zmiany uchwały. Istotą tego projektu są sprawy porządkowe, czyli dostosowanie treści uchwały do aktualnego stanu prawnego.

Po pierwsze uchwała określa zasady powoływania zastępcy członka Trybunału Stanu, podczas gdy konstytucja nie przewiduje w składzie Trybunale Stanu zastępców. Następnie uchwała zawiera w sobie terminologię sprzed reformy struktur sądownictwa powszechnego, bo występuje pojęcie sądu wojewódzkiego, teraz zaś mamy sądy okręgowe. Oczywiście jest więc konieczność zmiany. Następnie w sytuacji, kiedy upływa kadencja sędziów Trybunału Stanu, a sprawa jest w toku, regulamin przewiduje, że poprzedni skład kończy tę sprawę. Ustawa o Trybunale Stanu przewiduje natomiast, że w takiej sytuacji rozprawę od początku prowadzi Trybunał Stanu w nowym składzie. Wreszcie, ustawa o Sądzie Najwyższym dokonała zmiany nazwy aparatu obsługi pierwszego prezesa Sądu Najwyższego, w związku z tym zamiast: „Biuro Prezydialne Sądu Najwyższego” należy wpisać: „Kancelaria Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego”.

Są to więc zmiany charakterze porządkowym, technicznym, dostosowujące treść uchwały do aktualnego stanu prawnego. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Bardzo proszę o stanowisko Biura Legislacyjnego w tej sprawie.

Legislator Wojciech Miller:

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Wojciech Miller, Biuro Legislacyjne. Jeśli chodzi o sam projekt, na tym etapie Biuro Legislacyjne już nie ma uwag. Uwagi były uwzględniane w trakcie konsultacji z Biurem Legislacyjnym.

Chciałbym natomiast jedynie powtórzyć to, co powiedział pan ekspert Krzysztof Pater, czyli to, że biorąc pod uwagę, że nowelizowana uchwała jest z 1982 r., należałoby rozważyć, pewnie na dalszym etapie prac, w przypadku gdy projekt zostanie skierowany do prac w komisji regulaminowej, uchwalenie nowego regulaminu czynności. Tytułem przykładu należy wskazać, że chociażby podstawa wskazana w obowiązującej uchwale… Obecnie w ustawie o Trybunale Stanu art. 7 odsyła do możliwości uchwalenia regulaminu, natomiast w obowiązującym tekście uchwały jest wskazany art. 21. Tego typu elementy również wymagałyby więc zmiany. Rozumiem, że nie zostały wskazane w petycji i z tego względu nie znalazły się w projekcie, który został przez Komisję przygotowany, natomiast, tak jak powiedziałem, na dalszym etapie należałoby rozważyć opracowanie nowego regulaminu czynności Trybunału Stanu. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję panu. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Czy jest akceptacja dla przedłożonego projektu uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej zmieniającej uchwałę regulaminu czynności Trybunału Stanu? Nie słyszę uwag, zatem uznaję, iż Komisja jednomyślnie przyjęła projekt uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej zmieniającej uchwałę w sprawie regulaminu czynności Trybunału Stanu.

Petycję referował pan poseł Marcin Duszek. Pan poseł potwierdza chęć reprezentowania Komisji w dalszym postępowaniu w tej sprawie. Czy do tej propozycji są jakieś uwagi? Nie słyszę, zatem uznaję, iż Komisja wybrała pana posła Marcina Duszka na przedstawiciela w dalszym postępowaniu w tej sprawie.

Szanowni państwo, kolejny jest projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym. Bardzo proszę pana Krzysztofa Patera o przedstawienie projektu.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Sprawa zaczęła się od petycji Starostwa Powiatowego w Brzegu. Wskazało ono na następujący problem: pojawia się pojazd, który nie jest odbierany przez właściciela, i nie jest możliwe ustalenie właściciela pojazdu. Prawie zawsze dotyczy to pojazdów mocno wyeksploatowanych, porzuconych. Wtedy pojazdem takim musi oczywiście zająć się powiat. Jest procedura, która przewiduje, że na wniosek starosty sąd może orzec przepadek takiego pojazdu na rzecz powiatu. W konsekwencji starostwo musi pozbyć się go w pro-

cedurze złomowania. W międzyczasie, do momentu kiedy starostwo może wyrejestrować pojazd i go złomować, musi jednak ponosić koszty ubezpieczenia za taki pojazd z tytułu odpowiedzialności cywilnej.

W pierwszym kroku Komisja wystąpiła z dezyderatem do ministra finansów, prosząc o ocenę możliwości zwolnienia obowiązku ubezpieczenia samochodu od odpowiedzialności cywilnej w sytuacji, kiedy pojazd taki w zdecydowanej większości wypadków nigdy w życiu nie wyjedzie już samodzielnie na drogę. Po uzyskaniu odpowiedzi na dezyderat ministra finansów Komisja uznała, że ścieżka w postaci zwalniania z obowiązku opłacania OC jest niedobra z punktu widzenia systemowego. W związku z tym podjęła decyzję, żeby zastosować inne rozwiązanie, czyli możliwość wyrejestrowania tego pojazdu, zanim zakończy się procedura sądowa.

Projekt ustawy przewiduje taką właśnie ścieżkę. Teoretycznie może zdarzyć się przypadek taki, że nagle objawi się właściciel, który będzie zainteresowany przejęciem. Tak jak Prawo o ruchu drogowym w kilku wypadkach przewiduje możliwość ponownej rejestracji pojazdu, który był wyrejestrowany, tak i w tym wypadku taka możliwość zostałaby zachowana. W ten sposób samorządy, powiaty nie będą musiały opłacać OC za pojazdy, które nie nadają się i nigdy w życiu nie pojadą.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy pan legislator zechciałby przedstawić opinię w tej sprawie?

Legislator Łukasz Nykiel:

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, jeśli chodzi o moją osobę, to jestem upoważniony do dwóch kolejnych punktów. Natomiast na etapie przygotowania tego projektu ustawy koledzy współpracowali z panem stałym doradcą, więc w tej chwili nie mamy żadnych uwag. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Bardzo dziękuję. Petycję referowała pani przewodnicząca Urszula Augustyn. Bardzo proszę o stanowisko.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Bardzo dziękuję za przygotowanie tego projektu. On jest samorządom potrzebny, więc rozumiem, że będziemy go dalej procedować.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę zgłoszeń, a zatem, czy jest akceptacja dla przedłożonego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym? Nie słyszę uwag. Uznaję, iż Komisja jednomyślnie przyjęła projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym.

Proponuję, by przedstawicielką naszej Komisji w dalszym postępowaniu w tej sprawie była pani przewodnicząca Urszula Augustyn. Czy wobec takiej propozycji są uwagi? Nie słyszę, uznaję zatem, że Komisja przyjęła tę propozycję.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Przechodzimy do kolejnego punktu. To projekt ustawy o zmianie ustawy o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym. Bardzo proszę pana Krzysztofa Patera o przedstawienie projektu.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Projekt ten przewiduje wyłączenie stosowania przepisów o obowiązkowym zastępstwie procesowym w postępowaniu grupowym, tak aby obowiązek zastępstwa powoda przez adwokata lub radcę prawnego nie był stosowany w przypadku, gdy powodem, organem powoda niebędącego osobą fizyczną, przedstawicielem ustawowym powoda nieposiadającego zdolności procesowej lub pełnomocnikiem powoda jest sędzia, prokurator, notariusz, profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy powodem, jego organem

lub jego przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny, prokurator generalny Rzeczypospolitej Polskiej.

Generalnie celem jest to, aby odstępstwo od obowiązku zastępstwa powoda przez adwokata lub radcę prawnego w postępowaniu grupowym nie było określone bardziej restrykcyjnie niż w przypadku postępowania prowadzonego przed Sądem Najwyższym.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Panie legislatorze, bardzo proszę o pana opinię.

Legislator Łukasz Nykiel:

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Wysoka Komisjo, na tym etapie biuro też nie zgłasza już uwag. Projekt ma charakter wybitnie dostosowujący. Tak jak powiedział pan stały doradca, tak naprawdę jest to dostosowanie do reguł panujących w procesie cywilnym, w postępowaniu przed Sądem Najwyższym. Przymus adwokacko-radcowski jest wyłączany w sytuacji, kiedy powodem jest właśnie sędzia, prokurator, notariusz, profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych. Dlatego uważamy, że zmiana ta jest jak najbardziej zasadna. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Poddaję zatem pod ocenę i decyzję Komisji kwestię przyjęcia ustawy o zmianie ustawy o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym przedstawionej przed chwilą. Czy jest akceptacja dla przedstawionego projektu? Nie słyszę uwag, zatem uznaję, że Komisja przyjęła projekt ustawy o zmianie ustawy o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym.

Petycję referował pan poseł Marcin Duszek. Jak rozumiem, pan poseł wyraził akceptację, żeby również w tej sprawie reprezentować Komisję w dalszym postępowaniu. Czy dla takiej propozycji jest akceptacja? Nie słyszę uwag, zatem uznaję, że Komisja zaakceptowała, że pan poseł Marcin Duszek będzie nas reprezentował w dalszym postępowaniu w tej sprawie.

Ostatni z projektów ustaw z porządku dzisiejszego posiedzenia to projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw. Bardzo proszę pana Krzysztofa Patera o przedstawienie projektu.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Punktem wyjścia jest zapis art. 63 konstytucji, który mówi, że: „Każdy ma prawo składać petycje, wnioski i skargi w interesie publicznym, własnym lub innej osoby za jej zgodą do organów władzy publicznej oraz do organizacji i instytucji społecznych". Także w art. 222 § 1 k.p.a. stwierdzono, że każdemu zagwarantowane jest w Konstytucji RP prawo składania skarg i wniosków.

Zatrzymam się, bo istotny jest wyraz „każdemu". W kilku miejscach w ustawie, także w k.p.a., użyty jest termin „obywatel". W związku z tym w sposób pewnie niezamierzony ustawy zmieniane, czyli te trzy ustawy samorządowe oraz k.p.a. w art. 253, używają terminu „obywatel", co oczywiście jest pojęciem węższym niż użyte w konstytucji i w innym przepisie k.p.a. pojęcie „każdy", bo dotyczy to także osób niebędących obywatelami. W obecnych warunkach mamy ludzi mających prawo stałego pobytu w Polsce, załatwiają oni różne sprawy, prowadzą administrację, prowadzą działalność, płacą podatki. W związku z tym można powiedzieć, że zapisy te mają charakter techniczny i zmierzają do dostosowania tych zapisów do konstytucji i do zapisu w art. 222 k.p.a.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Bardzo proszę o stanowisko pana legislatora.

Legislator Łukasz Nykiel:

Dziękuję. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, jeśli chodzi o ten projekt ustawy, to tak jak powiedział pan radca, zmiana ta zmierza do potwierdzenia tego, że każda osoba zainteresowana, nie tylko obywatel polski, ma prawo składania skargi, wniosków do organów władzy publicznej oraz do organizacji społecznych. W trakcie konsultacji na wniosek Biura Legislacyjnego zostały zgłoszone wszystkie uwagi legislacyjne, m.in. projekt został uzupełniony o nowelizację pewnych ustaw samorządowych, gdzie proce-

dura ta również była określona w taki sposób, iż dotyczyła tylko obywateli. Dodaliśmy również przepis przejściowy, który niweluje jakiekolwiek wątpliwości w zakresie skarg i wniosków złożonych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie ustawy. Też uważamy więc, że propozycja ta jest jak najbardziej zasadna. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę, zatem pytam, czy jest akceptacja dla projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw? Nie słyszę uwag, zatem uznaję, iż Komisja jednomyślnie przyjęła projekt ustawy.

Proponuję, by w dalszym postępowaniu Komisję reprezentowała pani przewodnicząca Urszula Augustyn, która referowała petycję. Czy w związku z tą propozycją są jakieś wątpliwości? Nie słyszę, zatem uznaję, iż Komisja powierzyła pani przewodniczącej te obowiązki na dalszych etapach postępowania.

Szanowni państwo, przechodzimy do kolejnego punktu naszego posiedzenia, czyli do rozpatrzenia projektów dezyderatów. Pierwszy jest projekt dezyderatu do ministra sprawiedliwości w sprawie poszerzenia katalogu podmiotów uprawnionych do wniesienia skargi nadzwyczajnej. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Bardzo proszę pana posła o przedstawienie opinii co do projektu dezyderatu.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Wysoka Komisjo, dezyderat zawiera wszystko to, co mówiliśmy na posiedzeniu Komisji, również bardziej techniczne uwagi. Sądzę, że dezyderat odzwierciedla to, co działo się na posiedzeniu Komisji. Jestem za przyjęciem tej treści. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Czy jest akceptacja dla przedstawionego projektu dezyderatu? Nie słyszę uwag. Uznaję, iż Komisja przyjęła dezyderat do ministra sprawiedliwości w sprawie poszerzenia katalogu podmiotów uprawnionych do wniesienia skargi nadzwyczajnej.

Kolejny projekt dezyderatu jest skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie możliwości zakończenia postępowania scaleniowego w Lipnicy Wielkiej. Petycję referowała pani przewodnicząca Urszula Augustyn. Bardzo proszę o pani stanowisko co do projektu dezyderatu.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Bardzo dziękuję. To jest naprawdę skomplikowana materia. Liczę na to, że dyskusję rozpoczniemy po otrzymaniu odpowiedzi na nasz dezyderat. On jest naprawdę bardzo potrzebny. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Mamy zgłoszenie do dyskusji. Pan Mateusz Lichosyt, wójt gminy Lipnica Wielka, prosi o możliwość zabrania głosu w tej sprawie. Bardzo proszę pana wójta. Czy mamy połączenie z panem wójtem? Nie ma połączenia.

Szanowni państwo, myślę, że, tak jak mówiła pani przewodnicząca, najważniejsza dyskusja będzie po otrzymaniu odpowiedzi. Wtedy ustalimy, jakie dalsze kroki i działania są możliwe. Czy jest akceptacja dla przedłożonego projektu dezyderatu? Nie słyszę uwag, zatem uznaję, iż Komisja przyjęła dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie możliwości zakończenia postępowania scaleniowego w Lipnicy Wielkiej.

Kolejny dezyderat jest do Komisji Polityki Społecznej i Rodziny w sprawie zniesienia kryterium dochodowego dla świadczeń uzupełniających dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji. Petycję referowała pani poseł przewodnicząca Urszula Augustyn. Bardzo proszę o pani stanowisko.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Wszystkie tezy, które były podejmowane podczas omawiania tej petycji, zostały uwzględnione w dezyderacie. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy są uwagi do przedstawionego projektu dezyderatu? Nie słyszę. Czy jest akceptacja? Nie słyszę żadnych uwag, zatem uznaję, iż Komisja jednomyślnie przyjęła projekt dezyderatu do ministra pracy, rodziny i polityki społecznej w sprawie zniesienia kryterium dochodowego dla świadczeń uzupełniających dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji.

Kolejny dezyderat to dezyderat do ministra rodziny, pracy i polityki społecznej w sprawie zmiany ustawy z 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w zakresie umożliwienia prowadzenia rodzinnego domu pomocy na podstawie umowy z inną gminą niż gmina właściwa ze względu na miejsce położenia rodzinnego domu pomocy. Petycję referował pan poseł Robert Obaz. Niestety nie ma pana posła i nie mamy z nim kontaktu. Zgłasza się natomiast autor petycji, pan Maciej Fuerstenau. Bardzo proszę o zabranie głosu. Proszę o krótką, treściwą wypowiedź z konkretnymi konkluzjami.

Autor petycji Maciej Fuerstenau:

Dobrze. Dzień dobry, panie przewodniczący, Wysoka Komisjo. Nazywam się Maciej Fuerstenau i prowadzę dom pomocy w Złotorii. Myślałem, że będzie odpowiedź na dezyderat. Chciałbym udzielić wszelkiej informacji szanownej Komisji w razie wątpliwości odnośnie do zmiany tego przepisu, więc nie wiem, co tu mogę dodać.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Przepraszam pana, na tym etapie jesteśmy gotowi do skierowania dezyderatu. Dopiero gdy otrzymamy odpowiedź na ten dezyderat, w moim przekonaniu będzie to właściwa pora na pogłębioną dyskusję, a wtedy i na decyzję co do możliwości dalszego działania w tej sprawie.

Autor petycji Maciej Fuerstenau:

Aha, myślałem, że dezyderat będzie już teraz, na tym posiedzeniu Komisji, i chciałem się ustosunkować. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękujemy. Otrzymali państwo przedłożony projekt dezyderatu. Czy są uwagi do przedłożonego projektu? Nie słyszę, zatem uznaję, iż przyjęty został dezyderat do ministra rodziny, pracy i polityki społecznej w sprawie zmiany ustawy z 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w zakresie umożliwienia prowadzenia rodzinnego domu pomocy na podstawie umowy z inną gminą niż inna gmina właściwa ze względu na miejsce położenia rodzinnego domu pomocy.

Kolejny jest dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie przepisów ustawy z 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy dotyczących dobra dziecka. Petycję referowała pani przewodnicząca Urszula Augustyn. Bardzo proszę o opinię co do projektu dezyderatu.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Po licznych dyskusjach mam nadzieję, że ten projekt dezyderatu jest naprawdę kompletny. To jest to, o co nam chodziło. Bardzo proszę, aby projekt został skierowany do prezesa Rady Ministrów.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Czy są uwagi do przedłożonego projektu? Nie słyszę. Czy jest akceptacja do przedłożonego projektu? Nie słyszę uwag, zatem uznaję, iż Komisja jednomyślnie przyjęła dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie przepisów ustawy z 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy dotyczących dobra dziecka.

Kolejny jest dezyderat do ministra sprawiedliwości w sprawie zmiany przepisów w zakresie przenoszenia asesora sądowego na inne miejsce służbowe przed upływem dwóch lat od dnia mianowania. Referowałem tę petycję i potwierdzam, iż projekt dezyderatu realizuje ustalenia Komisji po rozpatrzeniu petycji. Rekomenduję przyjęcie tego projektu. Czy są uwagi do przedłożonego projektu dezyderatu? Nie słyszę. Czy jest akceptacja? Nie słyszę uwag, zatem uznaję, iż Komisja jednomyślnie przyjęła dezyderat

do ministra sprawiedliwości w sprawie zmiany przepisów w zakresie przenoszenia asesora sądowego na inne miejsce służbowe przed upływem dwóch lat od dnia mianowania.

Kolejny jest dezyderat do ministra rolnictwa i rozwoju wsi w sprawie zmiany zasad funkcjonowania grup producentów rolnych i ich związków. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Bardzo proszę o pana stanowisko w sprawie projektu.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, również ten projekt dezyderatu obejmuje wszystkie sprawy, które poruszaliśmy na posiedzeniu Komisji, odzwierciedla też treść petycji. W związku z tym nie mam uwag. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy są uwagi do przedłożonego projektu? Nie słyszę, zatem uznaję, iż Komisja jednomyślnie przyjęła dezyderat do ministra rolnictwa i rozwoju wsi w sprawie zmiany zasad funkcjonowania grup producentów rolnych i ich związków.

Kolejny projekt dezyderatu to dezyderat do ministra zdrowia w sprawie zmiany w ustawie z 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w zakresie organizowania i prowadzenia izb wytrzeźwień. Referowałem tę petycję, potwierdzam, iż projekt jest w pełni zgodny z ustaleniami po rozpatrzeniu petycji. Rekomenduję jego przyjęcie. Czy są uwagi do projektu dezyderatu? Nie słyszę, zatem uznaję, iż Komisja jednomyślnie przyjęła dezyderat do ministra zdrowia w sprawie zmiany ustawy z 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w zakresie organizowania i prowadzenia izb wytrzeźwień.

Kolejny jest dezyderat do ministra rodziny, pracy i polityki społecznej w sprawie możliwości likwidacji zawieszenia renty socjalnej w związku z podjęciem aktywności zarobkowej. Petycję referowała pani przewodnicząca Urszula Augustyn. Bardzo proszę o pani ocenę projektu dezyderatu. Przepraszam, pani poseł Anna Wasilewska, oczywiście. To już chyba jest zmęczenie, za co państwa przepraszam. Bardzo proszę panią poseł.

Poseł Anna Wasilewska (KO):

Panie przewodniczący, szanowni państwo, dezyderat zawiera wszystkie problemy i tezy wynikające z petycji. Rekomenduję przyjęcie projektu dezyderatu.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Czy są uwagi do przedstawionego projektu dezyderatu? Nie słyszę, zatem uznaję, iż Komisja jednomyślnie przyjęła dezyderat do ministra rodziny, pracy i polityki społecznej w sprawie możliwości likwidacji zawieszenia renty socjalnej w związku z podjęciem aktywności zarobkowej.

Kolejny projekt dezyderatu jest dzisiaj na etapie nieco skomplikowanym. Bardzo prosiłbym pana Krzysztofa Patera o wyjaśnienie, na czym polega komplikacja w sprawie, która jest przedmiotem tego dezyderatu.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

To jest tak, jak widzieliśmy zresztą wczoraj, że w różnych petycjach Komisji powtarza się i wraca temat wyrównania poziomu świadczeń pomiędzy osobami, które teraz otrzymują świadczenie pielęgnacyjne, a osobami, które przeszły na emeryturę wcześniej i nie mają już prawa do otrzymania świadczenia pielęgnacyjnego. W chwili obecnej różnica ta wynosi, już bez wchodzenia w niuanse związane z podatkami, ponad 600 zł.

Wczoraj na posiedzeniu Komisji przy rozpatrywaniu jednej petycji Komisja podjęła decyzję o tym, żeby przygotować projekt ustawy. W konsekwencji tamta petycja została wskazana w uzasadnieniu do projektu, który jest już przygotowany, bo także komisja VIII kadencji uznała, że należy przygotować projekt ustawy. Tak się złożyło, że przy rozpatrywaniu tej petycji, o której dzisiaj mowa, Komisja podjęła decyzję o dezyderacie, ale biorąc pod uwagę dyskusję z wczoraj, nie ma potrzeby, żeby w tej samej kwestii kierować raz projekt ustawy, a raz dezyderat.

W związku z tym jest propozycja, żeby trochę zmodyfikować sprawę i przy petycji, o której mowa w projekcie dezyderatu, przyjąć, że nie będzie dezyderatu, a petycja zostanie uwzględniona w projekcie ustawy, o której była mowa wczoraj. Czyli de facto projekt

ustawy zmieniający ustawę o świadczeniach rodzinnych w tym momencie odwoływałby się do trzech różnych petycji – jednej z kadencji VIII i dwóch z kadencji IX.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Jest zatem propozycja, abyśmy w tej sprawie nie przyjmowali dezyderatu, a podjęli decyzję o wystąpieniu w tej sprawie z inicjatywą ustawodawczą poprzez włączenie również tej petycji do tamtej inicjatywy, która jest efektem wcześniej rozpatrywanych petycji. Czy jest akceptacja dla takiej propozycji? Nie słyszę uwag, zatem uznaję, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Ostatni projekt dezyderatu to dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie dokonania zmian porządkujących przepisy ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Bardzo pana proszę o ocenę projektu.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, tak jak rozmawialiśmy podczas omawiania petycji, to jest dosyć specyficzny dezyderat. On taki po prostu jest. Chodzi o wskazanie problemu i ten problem został bardzo dokładnie i cennie wskazany. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać w tej sprawie głos? Nie widzę. Dla pewności spytam jeszcze, czy są uwagi do przedstawionego projektu dezyderatu? Nie słyszę, zatem uznaję, iż Komisja jednomyślnie przyjmuje dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie dokonania zmian porządkujących przepisy ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych.

Szanowni państwo, na tym wyczerpaliśmy porządek tego posiedzenia i wszystkich posiedzeń w ciągu dwóch ostatnich dni. Bardzo wszystkim państwu dziękuję za wytrwałość w udziale i w pracach. Zamykam posiedzenie Komisji.